

Чудна е Пиринъ-планина! Омайна и дивна е! Неизбродими сж горитѣ ѝ, студени сж водитѣ ѝ, вълшебни сж приказкитѣ ѝ.

ЗЛАТНИТѢ ИЗВОРИ

Въ Пирина, срѣдъ гжсти гори и непристѣпни скали блестѣлъ едно време чуденъ дворецъ. Портитѣ му били отъ бѣлъ като снѣгъ мраморъ, прозорцитѣ му — огледала, а покривитѣ му — чисто злато.

Въ двореца лежалъ боленъ змей Огнянъ. Боленъ лежалъ и стенѣлъ и ревѣлъ, та гората ехтѣла, планината треперяла. Никой не смѣлъ да иде и види змея, че той мѣталъ стрели огънь.

А боленъ лежалъ змей Огнянъ, че не можалъ да грабне Деница хубавица.

На небето срѣдъ звездитѣ едно слънце ясно грѣе. Въ селото срѣдъ момитѣ слънцето била Деница. Тя слънцето надгрѣвала и славея надпѣвала.

Майка съ клетва я заклела: да не ходи нийде ноще и отъ облакъ да се пази, че облаци сж зли, невѣрни, кривитѣ хали и змеюве.

Въ планината срѣдъ усои, у пещери тъмни, хладни, посрѣдъ змии усойници, срѣдъ бухали, кукумявки живѣла е стара хала магесница, зла и грозна, нечувана завистница. Тамъ живѣла, билки брала и въ магитѣ узнала болестъта на змей Огняна.

И се зарадвала, че сега може змея да погуби. Сега, да тъкмо сега, когато е боленъ. Мислила, магии правила и най-после решила съ измама да го погуби. Три дни и три нощи скитала и брала най-отровни билки. Брала ги и ги варила съ отрова отъ люти змии